УЧИТЕЉСКИ ФАКУЛТЕТ
У БЕОГРАДУ
ПРИМЉЕНО: 19. 7. 2019.
Орг. јед. | Број | Прилог | Вредност
76/20

ДЕКАНУ
И ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
УЧИТЕЉСКОГ ФАКУЛЕТА У БЕОГРАДУ

Декан Учитељског факултета у Београду именовао нас је у Комисију за припрему извештаја за избор наставника у звању ванредног професора за ужу научну област *Методика наставе српског језика и књижевности*. По одлуци Декана Факултета, расписан је и у *Службеном гласнику*, број 46, дана 26. 6. 2019. године објављен конкурс. Комисија има част да у вези с тим поднесе следећи

И з в е ш т а ј

На конкурс се пријавио само један кандидат: др **Валерија Јанићијевић**, доцент за ужу научну област *Методика наставе српског језика и књижевности* на Учитељском факултету у Београду.

Др **Валерија Јанићијевић** је уз пријаву приложила биографију, библиографију радова уз додатак научног, стручног и друштвеног ангажовања, диплому о завршеном Учитељском факултету, дипломе магистра наука и доктора дидактичко-методичких наука, потврду о одржаним гостујућим предавањима по позиву на Педагошком факултету у Љубљани, одабране радове са списком приложених радова.

Валерија Јанићијевић рођена је у Београду 1974. године. Завршила је основну школу и средњи степен Педагошке академије у Београду. Учитељски факултет у Београду уписала је 1993. године, као студент прве генерације, а дипломирала је 14. маја 1999, са просечном оценом 9,28 и оценом на дипломском испиту 10 (десет). За дипломски рад *Књижевна педагогија Малог принца – јединство естетског и моралног деловања* добила је 2001. године I награду Универзитета у Београду у области друштвених наука. Рад је потом у целини објављен у часописима *Детињство* и *Методичка пракса*. Магистрирала је на Учитељском факултету у Београду у јулу 2006. године, на Смеру методика наставе српског језика и књижевности, одбранивши рад *Књижевни родови и врсте у настави српског језика и књижевности у млађим разредима основне школе*. Докторску дисертацију *Настава теорије књижевности у млађим разредима основне школе* одбранила је 10. децембра 2013. године на Учитељском факултету у Београду.

Након дипломирања уписала се на основне студије Филолошког факултета у Београду, на *Групу за српску књижевност и језик са општом књижевношћу*, са највишим оценама положила је испите на предметима од значаја за њено даљи наставни и научни рад у области методике наставе српског језика и књижевности (између осталих *Теорију књижевности*, *Увод у тумачење књижевности*, *Народну*

књижевност, *Средњевековну књижевност*, *Српску књижевност 18. и 19. века I*, *Методика наставе књижевности*) и стекла статус апсолвента.

Од новембра 1999. ради на Учитељском факултету у Београду, прво као млади истраживач – научни сарадник, у оквиру пројекта Министарства за науку и технологију Републике Србије, а од јануара 2001. године као асистент-приправник на предмету *Методика наставе српског језика и књижевности*. У новембру 2006. и у септембру 2010. бирана је за асистента, а 11. марта 2014. године за доцента за уженаучну област *Методика наставе српског језика и књижевности.*

Била је члан Савета Учитељског факултета Универзитета у Београду у периоду од јануара 2013. до децембра 2015. године.

Учествовала је на више научних скупова у организацији: Учитељског факултета у Београду, Педагошког института из Београда, Међународног славистичког центра Филолошког факултета у Београду, Змајевих дечјих игара у Новом Саду, International Science Conference EDUvision, Педагошког факултета у Јагодини. Научне радове објављивала је у зборницима са ових скупова, у српско-пољском зборнику *Student in Contemporary Learning and Teaching* и у часописима *Journal Plus Education*, *Књижевност и језик*, *Иновације у настави*, *Детињство*, *Методичка пракса*.

Аутор је монографија *Родови и врсте у настави књижевности – у млађим разредима основне школе* (2007) и *Теорија књижевности у разредној настави* (2016). Приредила је (заједно са Зорицом Цветановић и Вишњом Мићић) монографију Вука Милатовића *Методика наставе српског језика и књижевности (у млађим разредима основне школе)* чије је прво издање објављено 2011. године, потом друго, допуњено и прерађено издање 2013. и треће, дорађено и проширено издање 2019. године. Аутор је *Читанке 1 – читанке за први разред основне школе*, у коауторству са Бојаном Марковићем и Јованом Бонџић (Наша кућа знања, 2018; Вулкан знање, 2019). Аутор је седам самосталних и коаутор две одреднице у *Лексикону образовних термина*, који је издао Учитељски факултет у Београду 2015. године.

У оквиру стручног усавршавања на Катедри за српски језик, књижевност и методику наставе српског језика и књижевности боравила је на Катедри за словеначки језик и књижевност на Педагошком факултету и Катедри за српски и хрватски језик на Филолошком факултету у Љубљани – Словенија (2003), на Педагошком факултету у Хелсинкију и припадајућим школама-вежбаоницама – Финска (2003), као и у Језичком центру за децу националних мањина у Гетеборгу (2008).

Валерија Јанићијевић је држала два предавања са темом „Разредна и предметна настава књижевности – континуитет или прекид?" на *59. републичком зимском семинару за наставнике и професоре српског језика и књижевности*, на Филолошком факултету у Београду 9. фебруара 2018. године. Од 16. до 18. априла 2019. године одржала је три гостујућа предавања по позиву на Педагошком факултету у Љубљани, на одсеку за разредну наставу. Том приликом је одржала

предавања на теме „Иманентна методика у настави књижевности" и „Реформа програма наставе и учења у Републици Србији", код проф. др Милене Милеве Блажић, као и „Теорија књижевности у разредној настави", код проф. др Игора Саксиде.

Била је члан комисија Завода за унапређење образовања и васпитања за израду програма наставе и учења за предмет Српски језик за други, трећи и четврти разред основне школе (од априла 2018. до маја 2019. године), за припрему предметних исхода за Српски језик у оквиру Пројекта ИПА 11 (децембар 2013 – април 2014), као и за усклађивање наставних програма за предмет Српски језик са образовним стандардима постигнућа на крају првог циклуса (децембар 2012 – јануар 2013). Од 2015. године председник је комисије Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије за полагање стручног испита за стицање лиценце за учитеље.

Била је члан Програмског одбора међународног научног скупа *Програмске (ре)форме образовања и васпитања – изазови и перспективе*, који је одржан на Учитељском факултету у Београду 20. маја 2019. године, као и Програмског одбора научног скупа *Методика и поетика Вука Милатовића*, организованог на Учитељском факултету у Београду 5. јула 2019. године.

Валерија Јанићијевић била је члан комисије за одбрану докторске дисертације *Методички приступ историјској бајци у разредној настави*, Магдалена М. Ивковић, као и за оцену подобности теме за израду три докторске дисертације: *Драмска књижевност у разредној настави*, мс Милене Б. Митровић, на Учитељском факултету у Београду, *Поетика и поезија авангарде за децу и младе (Александар Вучо, Оскар Давичо и Васко Попа) – методички и теоријски аспекти*, мс Бојана Марковића и *Методологија израде задатака за проверу знања из књижевности у старијим разредима основне школе*, мс Жељка Тешића, на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Била је члан комисија за оцену и одбрану више магистарских, мастер и дипломских радова на Учитељском факултету у Београду.

У развоју наставно-научног подмлатка на Учитељском факултету Универзитета у Београду Валерија Јанићијевић је дала свој допринос као председник или члан комисија за избор два наставника (доцента) и осам сарадника за ужу научну област *Методика наставе српског језика и књижевности*. Као наставник на предмету *Методика наставе српског језика и књижевности II*, на Учитељском факултету, била је ментор истраживачких радова студената који су представљени на Међународној студентској конференцији у Вршцу *Савремени изазови у васпитању и образовању – дидактички аспект*, а потом и објављени у зборнику са Конференције и часопису *Методичка пракса*.

Оцене које је добијала од студената током рада су високе. У последњем оцењивању из 2017. године просечна оцена студената за наставни рад Валерије Јанићијевић јесте 4,27.

I РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ ДО ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА (ДО 2014. ГОДИНЕ)

Монографије

1. *Родови и врсте у настави књижевности (у млађим разредима основне школе)*, Учитељски факултет, Београд, 2007, број страна 137. (ISBN 978-86-7849-097-2, UDC 371.3::82.0) **(М42)**

Приређене књиге

1. Вук Милатовић, *Методика наставе српског језика и књижевности у разредној настави*, (приређивач са Зорицом Цветановић и Вишњом Мићић), Учитељски факултет, Београд, 2011, број страна 488. (ISBN 978-86-7849-149-8, UDC371.3::811.163. 41371.3::82 371.3::811.163.41) **(М49)**

2. Вук Милатовић, *Методика наставе српског језика и књижевности у разредној настави*, друго, допуњено и прерађено издање (приређивач са Зорицом Цветановић и Вишњом Мићић), Учитељски факултет, Београд, 2013, број страна 491. (ISBN 978-86-7849-149-8, UDC 371.3::811.163.41 371.3::82) **(М49)**

Радови у зборницима и часописима

1. „Природа књижевности и природа стандарда – образовни стандарди постигнућа за крај првог циклуса“, *Иновације у настави*, Учитељски факултет, Београд, 2013, бр. 4, стр. 86–92. (ISSN 0352-2334, UDC 371.3:82.0(075.2) 371.26-057.874) **(М52)**

2. „Између поучног и уметничког – функционални појмови у настави књижевности“, *Иновације у настави*, Учитељски факултет, Београд, 2012, бр. 4, стр. 126–133. (YU ISSN 0352-2334, UDC 370.8) **(М52)**

3. „Хумор, ирониja, носталгија, меланхолија – Живот и прича Моме Капора“, *Приповедач урбане меланхолије: књижевно дело Моме Капора*, Учитељски факултет, Београд, 2012, стр. 257–276. (ISBN 978-86-7849-161-0, UDC 81.163.41.09-93 Капор М. (082) 821.163.41.09-93 (082)) **(М63)**

4. „Прича која не престаје да се понавља – методички приступ бајкама Гроздане Олујић“, *Бунтовници и сањари – Књижевно дело Гроздане Олујић за децу и младе* (зборник радова), Учитељски факултет, Београд, 2010, 231–242. (ISBN 978-86-7095-157-0) **(М63)**

5. „Методички аспекти савременог буквара“ (у коауторству са др Зорицом Цветановић и Вишњом Мићић), *Буквари и буквараска настава код Срба* (зборник радова), Педагошки музеј, Београд, 2010. (371.671:003-028.31(=163.41)"1597/2009" (082); ISBN 978-86-82453-09-3) **(M44)**

6. „Teacher – the man of culture and the cultured man – about the subject Serbian Culture ine European Context at Teacher Training Faculty in Belgrade“ (у коауторству са др Александром Јовановићем), *Student in Contemporary Learning and Teaching*, University of Belgrade and State Higher Vocational School in Nowy Sacz, Belgrade, 2009, str. 65–70. (ISBN 978–86–7849–139–9) **(M14)**

7. „Похвала нормалности или Поезија Драгомира Ђорђевића у разредној настави“, *Савремена књижевност за децу у науци и настави* (зборник радова), Педагошки факултет у Јагодини, Јагодина, 2010, стр. 271–286. (ISBN 978-86-7604-093-3, UDC 821.163.41.09-93(082) 371.3::82(082) 371.3(082)) **(M45)**

8. „Стилске фигуре у млађим разредима основне школе – прилог иманентној методици наставе књижевности“, *Иновације у основношколском образовању – вредновање* (зборник радова), Учитељски факултет, Београд, 2009, стр. 348–359. (UDC 373.3::82.09; 81'612.2) **(M45)**

9. „Од жанра ка тексту – родови и врсте као усмеравајући чиниоци у разумевању књижевног дела у настави“, *Књижевност за децу у науци и настави* (зборник радова), Педагошки факултет, Јагодина, 2008, стр. 378–391. (ISBN 978–86–7604–065–0, UDC 371.3::82–09) **(M45)**

10. „О образовању учитеља: однос врсте и количине знања, протометодички аспект“ (у коауторству са др Александром Јовановићем), *Дидактичко-методички аспекти промена у основношколском образовању* (зборник радова), Учитељски факултет, Београд, 2007, стр. 48–55. (ISBN 978–86–7849–096–5, UDC 82.09 (02.053.2)–1) **(M45)**

11. „Тумачење у жанровском кључу – активирање жанровских својстава дела“, *Иновације у настави*, Учитељски факултет, Београд, 2006, број 1, стр. 65–81. (изворни научни чланак; YU ISSN 0352-2334, UDC 82.09.1/.3) **(M52)**
    - Исто: у тематy *Настава српског језика и књижевности – савремени пресек*, Учитељски факултет, Београд, 2006, стр. 65–81. (ISBN 86-7849-073-X, UDC 82.09.1/.3)

12. „Атипична мудрост *Тамног вилајета*“, *Детињство*, Нови Сад, 2004, број 3-4, стр. 43-46. (YU ISSN 0350-5286) **(M53)**

13. „Књижевна педагогогија *Малог принца* Антоана Де Сент Егзиперија“, *Детињство*, Нови Сад, 2002, број 3-4, стр. 12–28. (YU ISSN 0350-5286) **(М53)**

14. „Предговор“, „Методичка апаратура“ у: Езоп, *Басне – лектира за основну школу на ромском језику*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2002, стр. 5–7 и 52–58. **(М49)**

15. „Анализа успеха на пријемном испиту из српског језика и књижевности на Учитељском факултету у Београду, јула 2000. године” (у коауторству са Слађаном Јаћимовић и Гораном Зељићем), *Методичка пракса*, бр. 1, 127–128. (YU ISSN 0354–9801) **(М53)**

16. „Рецепција *Малог принца* у основној школи: истраживање и резултати истраживања“, *Методичка пракса*, Београд, 1999, број 3, стр. 105–114. (YU ISSN 0354-9801, UDC 37) **(М53)**

II РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ ОД ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА (ОД 2014. ГОДИНЕ)

Монографије

1. *Теорија књижевности у разредној настави*, Учитељски факултет, Београд, 2016, број страна 332, ISBN 978–86–7849–229–7, UDC 371.3::82.0. **(М42)**

Приређене књиге

1. Вук Милатовић, *Методика наставе српског језика и књижевности у млађим разредима основне школе*, треће дорађено и проширено издање (приређивач са Зорицом Цветановић и Вишњом Мићић), Учитељски факултет, Београд, 2019, број страна 501, ISBN 978-86-7849-272-3, 371.3::811.163.41(035), 371.3::821-82(035), 012 Милатовић В., 371.311.5(035). **(М49)**

Радови у зборницима и часописима

1. „Изборни текстови у читанкама за разредну наставу књижевности“ (коаутор са Миленом Митровић), *Књижевност и језик*, Београд, 2019, година LXVI, број 1, стр. 155–180, ISSN 0454–0689, 371.3::82, 371.671.046.12:82, https://doi.org/10.18485/kij.2019.66.1.12. **(М51)**

2. "Reading: between compulsory reading and free choice – on the social and individual aspect of first literature classes" (koautor sa Milenom Mitrović i

Bojanom Markovićem), *Journal Plus Education*, Aurel Vlaicu University of Arad, Arad, vol. 20, no. 2, 2018, 83–103, ISSN 1842-077x, E-ISSN 2068-1151. **(M23)**

3. „Od obavezne lektire do ljubavi prema čitanju – kroz nastavne programe od Drugog svetskog rata do današnje reforme" (koautor sa Milenom Mitrović i Bojanom Markovićem), u: *Modern Approaches to Teaching the Coming Generation*, EDUvision, Ljubljana, 2018, str. 314–330, ISBN 978-961-94307-7-4 (pdf). **(M33)**

4. „Настава књижевности у есејима Богдана Поповића", у: *Научни састанак слависта у Вукове дане* 2/46, Међународни славистички центар Београд, 2017, стр. 127–137, ISBN 978-86-6153-470-6, UDC 371.3::821.163.41. **(M51)**

5. „Методички приступ мотиву смрти у разредној настави", *Иновације у настави*, Учитељски факултет, Београд, 2017, бр. 3, стр. 94–105, ISSN 0352-2334, UDC 82-93.09:2-186, 371.3:2-186(075.2), doi: 10.5937/inovacije1703094J. **(M51)**

6. "Literary texts in the early teaching of reading and writing" (kaoutor sa Zoricom Cvetanović), *Modern trends in teaching and education*, Učiteljski fakultet u Beogradu, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Sączu Polska, Beograd – Nowy Sącz, 2015, str. 139–152, ISBN 978-86-7849-213-6. **(M14)**

7. „Од моралног ка јуначком – одређење жанра *епска песма* у програмима и читанкама за разредну наставу", *Иновације у настави*, Учитељски факултет, Београд, 2015, бр. 4, стр. 54–63, ISSN 0352-2334, UDC 821.163.41-13.09:398:371.3, doi: 10.5937/inovacije1504054J. **(M51)**

8. „Песник славонског детињства – живот и дело Григора Витеза", у: *Поезија као завичај: поетика Григора Витеза*, Учитељски факултет, Београд, 2015, стр. 225–234, ISBN 978-86-7849-208-2, UDC 821.163.41.09-1 (497.5):929 Vitez G. **(M63)**

9. „Ocenjivanje u nastavi književnosti" (koautor sa Aleksandrom Jovanovićem), u: *Sodobni pristopi poučevanja prihajajočih generacij*, EDUvision, Ljubljana, 2015, str. 484–494, ISBN 978-961-93662-4-0, UDC 37.091.3(082)(086.034.4) 37.091.64(082)(086.034.4). **(M33)**

Учешће на конференцијама и научним скуповима

1. „Теорија књижевности у методичким разматрањима Вука Милатовића", *Методика и поетика Вука Милатовића*, Учитељски факултет, Београд, 5. јул 2019.

2. „Језичка култура у програмима резредне наставе: поредбена анализа" (коаутор са Јеленом Стевановић), међународни научни скуп *Програмске (ре)форме у образовању и васпитању – изазови и перспективе*, Учитељски факултет, Београд, 20. мај 2019, апстракт: стр. 42, ISBN 978-86-7849-274-7. **(M34)**

3. „Исходи и лектира: кроз нове програме за разредну наставу књижевности", међународни научни скуп *Програмске (ре)форме у образовању и васпитању – изазови и перспективе*, Учитељски факултет, Београд, 20. мај 2019, апстракт: стр. 70, ISBN 978-86-7849-274-7. **(M34)**

4. „Od obavezne lektire do ljubavi prema čitanju – kroz nastavne programe od Drugog svetskog rata do današnje reforme", u koautorstvu sa Milenom Mitrović i Bojanom Markovićem, *Vizija in izzivi poučavanja prihodnjih generacij*, EDUvision, Ljubljana, od 29. novembra do 1. decembra 2018.

5. „Методички приступ мотиву смрти у разредној настави", међународни научни скупу *Проблеми и дилеме савремене наставе у теорији и пракси*, Аранђеловац, 26–27. мај 2017, апстракт: стр. 83, ISBN 978-86-7849-240-2. **(M34)**

6. „Млади читалац између обавезних и изборних текстова" (коаутор са Бојаном Мраковићем и Миленом Митровић), V научни скупу *Књижевност за децу у науци и настави*, Факултет педагошких наука Универзитета у Крагујевцу (Јагодина), 21. IV 2017.

7. „Настава књижевности у есејима Богдана Поповића", међународни скуп *Научни састанак слависта у Вукове дане* – „Есеји, есејисти и есејизација у српској књижевности; Форме приповедања у српској књижевности", Међународни славистички центар, Београд, 15–18. IX 2016.

Лексикографска јединица у научној публикацији националног значаја

1. „Адаптација књижевног текста" (коаутор са Зорицом Цветановић), *Лексикон образовних термина*, Учитељски факултет, Београд, стр. 16, ISBN 978-86-7849-202-0. **(M47)**

2. „Буквар", *Лексикон образовних термина*, Учитељски факултет, Београд, стр. 71. **(M47)**

3. „Иманентна методика", *Лексикон образовних термина*, Учитељски факултет, Београд, стр. 240–241, ISBN 978-86-7849-202-0. **(M47)**

4. „Књижевни текст у настави" (коаутор са Валентином Хамовић), *Лексикон образовних термина*, Учитељски факултет, Београд, стр. 312–313. **(M47)**

5. „Лингвометодички текст", *Лексикон образовних термина*, Учитељски факултет, Београд, стр. 357–358, ISBN 978-86-7849-202-0. **(М47)**

6. „Методе у настави почетног читања и писања", *Лексикон образовних термина*, Учитељски факултет, Београд, стр. 401–402, ISBN 978-86-7849-202-0. **(М47)**

7. „Обрада књижевног текста", *Лексикон образовних термина*, Учитељски факултет, Београд, стр. 520–521, ISBN 978-86-7849-202-0. **(М47)**

8. „Настава српског језика и књижевности", *Лексикон образовних термина*, Учитељски факултет, Београд, стр. 483–485, ISBN 978-86-7849-202-0. **(М47)**

9. „Текст" (коаутор са Валентином Хамовић), *Лексикон образовних термина*, Учитељски факултет, Београд, стр. 797–798. **(М47)**

Методичке публикације

1. *Читанка 1 – читанка за први разред основне школе* (коаутор са Бојаном Марковићем и Јованом Бонџић), Наша кућа знања, Београд, 2018, број страна 110.

2. *Читанка 1 – читанка за први разред основне школе* (коаутор са Бојаном Марковићем и Јованом Бонџић), Вулкан знање, Београд, 2019, број страна 110.

Доц. др Валерија Јанићијевић поднела је Комисији за избор на увид следеће радове:

Монографија М42

1. *Теорија књижевности у разредној настави*, Учитељски факултет, Београд, 2016, број страна 332. (ISBN 978–86–7849–229–7, UDC 371.3::82.0)

Рад у часопису у категорији М23

1. "Reading: between compulsory reading and free choice – on the social and individual aspect of first literature classes" (koautor sa Milenom Mitrović i Bojanom Markovićem), *Journal Plus Education*, Aurel Vlaicu University of Arad, Arad, vol. 20, no. 2, 2018, 83–103. (ISSN 1842-077x, E-ISSN 2068-1151)

Рад у часопису у категорији М14

1. "Literary texts in the early teaching of reading and writing" (kaoutor sa Zoricom Cvetanović), *Modern trends in teaching and education*, Učiteljski fakultet u Beogradu, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Sączu Polska, Beograd – Nowy Sącz, 2015, str. 139–152. (ISBN 978-86-7849-213-6)

Радови у часопису у категорији М51

1. „Изборни текстови у читанкама за разредну наставу књижевности" (коаутор са Миленом Митровић), *Књижевност и језик*, Београд, 2019, година LXVI, број 1, стр. 155–180. (ISSN 0454–0689, 371.3::82, 371.671.046.12:82, https://doi.org/10.18485/kij.2019.66.1.12)

2. „Методички приступ мотиву смрти у разредној настави", *Иновације у настави*, Учитељски факултет, Београд, 2017, бр. 3, стр. 94–105. (ISSN 0352-2334, UDC 82-93.09:2-186, 371.3:2-186(075.2), doi: 10.5937/inovacije1703094J)

3. „Настава књижевности у есејима Богдана Поповића", у: *Научни састанак слависта у Вукове дане* 2/46, Међународни славистички центар Београд, 2017, стр. 127–137. (ISBN 978-86-6153-470-6, UDC 371.3::821.163.41)

4. „Од моралног ка јуначком – одређење жанра *епска песма* у програмима и читанкама за разредну наставу", *Иновације у настави*, Учитељски факултет, Београд, 2015, бр. 4, стр. 54–63. (ISSN 0352-2334, UDC 821.163.41-13.09:398:371.3, doi: 10.5937/inovacije1504054J)

Радови у зборницима у категорији М33

1. „Od obavezne lektire do ljubavi prema čitanju – kroz nastavne programe od Drugog svetskog rata do današnje reforme" (koautor sa Milenom Mitrović i Bojanom Markovićem), u: *Modern Approaches to Teaching the Coming Generation*, EDUvision, Ljubljana, 2018, str. 314–330. (ISBN 978-961-94307-7-4 (pdf))
2. „Ocenjivanje u nastavi književnosti" (koautor sa Aleksandrom Jovanovićem), u: *Sodobni pristopi poučevanja prihajajočih generacij*, EDUvision, Ljubljana, 2015, str. 484–494. (ISBN 978-961-93662-4-0, UDC 37.091.3(082)(086.034.4) 37.091.64(082)(086.034.4)

Рад у зборнику у категорији М63

1. „Песник славонског детињства – живот и дело Григора Витеза", у: *Поезија као завичај: поетика Григора Витеза*, Учитељски факултет, Београд, 2015, стр. 225–234. (ISBN 978-86-7849-208-2, UDC 821.163.41.09-1 (497.5):929 Vitez G.)

Уџбеник

1. *Читанка 1 – читанка за први разред основне школе* (коаутор са Бојаном Марковићем и Јованом Бонџић), Наша кућа знања, Београд, 2018, број страна 110.

Валерија Јанићијевић се већ од завршних година студија озбиљно бави научним и методичким радом. Њен дипломски рад „Књижевна педагогија *Малог принца* Антоана де Сент Егзиперија" (објављен у престижном часопису *Детињство*, што није чест случај када су у питању дипломски студентски радови), а посебно магистарски рад *Књижевни родови и врсте у млађим разредима основне школе*, потом допуњен и објављен као истоимена студија у издању Учитељског факултета у *Едицији Монографије* (2007), показали су да је кандидат веома срећно укрстио књижевнонаучно знање, као и способност да осети природу појединачног дела, са сопственим методичким опредељењем. Та њена својства присутна су у радовима и пре и након последњег избора, а у овом реферату задржаћемо се само на опису и анализи приложених студија и текстова у зборницима и часописима.

Студија *Теорија књижевности у разредној настави* (засована на докторској дисертацији *Настава теорија књижевности у млађим разредима основне школе*) представља значајан искорак не само у ауторкином раду, него и у методичкој литератури уопште. Њена вредност је у томе што је први пут у нас целовито промишљено присуство и улога теорије књижевности на млађем основношколском узрасту. У њој је, такође, јасно испољено залагање за једну модерну методику српског језика и књижевности која уважава све чиниоце наставног процеса – програм, књижевна знања, уџбенике, наставнике и ученике.

Студија се састоји од шест поглавља („Уводна разматрања", „Теорија књижевности у наставним програмима (општи поглед)", „Стилистика у разредној настави", „Версификација у разредној настави", „Жанрови са елементима структуре књижевног дела у разредној настави", „Закључак") датих на 332 странице. У њој је ауторка испитивала место и улогу теорије књижевности у настави српског језика и књижевности у млађим разредима основне школе. Ауторка је одабрала тему која до сада није била истраживана тако да са пуно права може да се каже да је ово у великој мери пионирски подухват. Не треба посебно наглашавати значај књижевне терминологије, јер без ових знања не може у потпуности да се разуме књижевно дело, односно не може бити добре наставе књижевности.

У раду се пошло од претпоставке да се у млађим разредима настава књижевности више остварује поводом текста, што у великој мери утиче и на статус књижевних термина: њихово поимање често је одвојено од самог текста и није засновано на индуктивном принципу и методи уопштавања, што би био једини логичан пут усвајања појмова, а не супротни, одвојен од књижевног текста, и уз коришћење дедуктивног метода по којем се дефиниција даје пре самог рада на тексту. Колегиница Јанићијевић је претпоставила да су управо ово разлози знатног раскорака између тумачења књижевности у прва четири и у старијим разредима

основне школе, што је веома битно питање, јер, између осталог, сведочи и о томе да је методика целовита наставна дисциплина, са целовитим пољем истраживања.

Ова студија је, поред свега другог, објашњење и одбрана иманентне методике у настави књижевности. Иманентна методика, сходно иманентном/унутарњем приступу уметности/књижевности, јесте виђење методике по којем методички поступци произилазе из наставних садржаја и њихове природе. Иманентан приступ у средиште изучавања ставља предмет рада, наставне садржаје, знања и способности до којих треба довести ученике, а структура часа, методе, облици рада и наставна средства одређени су природом онога што се предаје. Међусобна условљеност *шта* се предаје и *како* се предаје (садржаја и метода) основна је карактеристика иманентне методике. Колегиница Јанићијевић је, следећи основно методичко начело наших најзначајнијих методичара Милије Николића и Вука Милатовића, све време имала на уму став да је само књижевно дело најбољи методички водич, само га треба пажљиво читати.

Посебна вредност студије састоји се у томе што се у њој сагледава реална, односно жива наставна ситуација, која обухвата целину и сложеност наставног процеса и његових битних чинилаца: од програма и уџбеника/читанки до саме наставе, односно, од теорије књижевности до рада на конкретном књижевном тексту. О још два чиниоца која битно утичу на наставу – сензибилитету ученика и личности наставника, говори се делом у уводним сегментима рада, али није могло бити даљих разматрања због ширине, сложености и интердисциплинарности ове теме, која превазилази оквире ових разматрања.

У *Теорији књижевности у разредној настави* истовремено се даје опис постојећег стања и сагледавају се могућности за побољшање положаја теорије књижевности и њено функционалније коришћење у настави. Треба рећи тек следеће. Резултати ове студије су вишеструки, али нагласићемо *научне*, у смислу развоја методике теорије књижевности у разредној настави, и методике наставе књижевности уопште, и *уже методичке*, у погледу конциповања наставних програма, њихове конкретизације у читанкама, као и остваривања саме наставе теорије књижевности у оквиру предмета *Српски језик* у млађим разредима основне школе.

Валерија Јанићијевић је са Миленом Митровић коаутор рада „Изборни текстови у читанкама за разредну наставу књижевности", који је објављен у нашем најзначајнијем часопису намењеном наставницима српског језика књижевности – *Књижевност и језик*. У овом раду ауторке се баве изузетно значајном темом у којој се укршају наставни програм, читанка као основни уџбеник за српски језик и књижевност и настава књижевности. Као што знамо, ученицима се у програму, а потом и у читанкама нуде обавезни, усмереноизборни и изборни текстови. Полазећи од њиховог места у наставном програму, како су, на који начин и у којој мери прописани, затим од њихове реализације у читанкама, ауторке се усмеравају на изборне текстове. То чине са важним разлозима. Најпре, изборни текстови су програмом углавном квантитативно препоручени (без ауторских и жанровских одређења), па је њихов избор препуштен ауторима уџбеника (на који се већином

ослањају и учитељи) и радозналијим и истраживачки усмереним наставницима/учитељима. И, друго, ови текстови би требало да омогуће наставницима, да сходно сензибилитету и радозналости својих ученика, допуне одговарајућим текстовима дела из обавезног програма и тако допринесу развијају читалачких склоности ученика и њиховој љубави за књижевност. Значај изборних текстова у разредној настави је немерљив: читањем и тумачењем изборних текстова ученици се шире уводе у свет књижевности, још више упознају њену природу, подстичу читање снажећи ђачку радозналост и истраживачки дух.

Полазећи од свих ових момената, ауторке рада су извршиле велико квантитативно и квалитативно истраживање у свим одобреним читанкама у прва четири разреда основне школе испитујући однос обавезних и изборних текстова по разредима и истраживачима, затим по жанровској припадности и ауторском пореклу (припадности народној или ауторској књижевности). Њихови закључци су од изузетног значаја како за ауторе наставних програма, тако и са ауторе читанки и саме учитеље. Јер, ауторке у тексту доносе битне закључке и истовремено отварају бројна питања наставе књижевности, као и могућности за даља истраживања овог проблема. Још једном се показала неопходност постојања одговарајућих прописа и неопходних упутстава која из њих произилазе за ауторе читанки. Такође, разматрање критеријума одабира изборних текстова од значаја је не само за будуће ауторе читанки, већ у истој мери и за учитеље, јер се његовим резултатима изоштрава свест о односу прописаних и додатних текстова, о нужној допуни програмске лектире новим делима, као и о пажљивијем одабиру и функцији изборних текстова сходно сензибилитету ученика и наставниковим увидима у најадекватније путеве за стварање младих читалаца.

Овом раду претходи текст „Читање: између обавезних дела и слободе избора – о једном друштвеном и индивидуалном аспекту почетне наставе књижевности, објављен на енглеском језику („Reading: between compulsory reading and free choice – on the social and individual aspect of first literature classes"). У њему се полази од једне наизглед уже теме, од односа обавезних и изборних текстова у читанкама за млађе разреде, а у разматрања се, непосредно и посредно, укључују најсуштинскија питања везана за наставу српског језика и образовања у целини.

Образовање је најважнија делатност за развој друштва, идентитет и опстанак једног народа. Матерњи језик и књижевност је у предуниверзитетском образовању, у свим образовним системима најважнији предмет. Њиме се стичу читалачке навике, негује истрајност, васпитава укус, развија емпатија. Зато оганизација наставе овог предмета, осим ужестручног има и шири друштвени значај. Најважнији сегмент предмета матерњег језика у школи јесте читање и због тога је важно колико и шта ученици читају, као и могућности њиховог учешћа у одабиру онога што читају. У раду се полази од обавезних и изборних (додатних) књижевних текстова – оних који су прописани наставним програмом и оних који су део ауторских слободних одабира, и то у читанкама за млађе разреде, од њихове заступљености у уџбеницима, а потом се испитује реална искоришћеност изборних текстова у настави, као и критеријума одабира ових текстова. У раду се анкетирањем 255 учитеља испитује:

а) у којој мери се учитељи ослањају на текстове које аутори читанки бирају ван обавезног програма; б) које критеријуме сматрају најважнијим приликом одабира додатних текстова у настави; в) које су особености текстова које првенствено бирају. За састављање упитника су анализовани наставни програми за млађе разреде и садржај свих одобрених читанки за овај узраст у школској 2017/2018. години. Из резултата истраживања видимо да учитељи у великој мери користе понуђене изборне текстове у читанкама, да су најважнији критеријуми за одабир додатних текстова окренути ка ученичкој рецепцији, њиховом интересовању и сензибилитету. Најмање важни критеријуми су они који се тичу читалачких и интерпретаторских склоности наставника и компетенција да текст у настави обраде на адекватан начин, што сугерише да учитељи себе погрешно искључују као битан чинилац за избор текста. Учитељи од текстова које самостално уводе очекују да задовоље сличне захтеве као и текстови који су конкретно прописани програмом. На основу добијених резултата указује се на могуће правце промена наставних програма и као и промене начина рада учитеља када су изборни текстови у питању. Наводе се конкретни предлози који би утицали на слободније увођење ученика у свет књижевности који треба да постане део њиховог искуства, на подстицање читање код ученика, посебно *читања из задовољства.*

У коауторском раду „Од обавезне лектире до љубави према читању – кроз наставне програме од Другог светског рата до данашње реформе", представљеном на међународном скупу *Vizija in izzivi poučavanja prihodnjih generacij* у Љубљани 2018. године и потом објављеном у зборниу са скупа, тумачи се концепт лектире у настави књижевности на млађешколском узрасту за предмет Српски језик, односно прописана обавезна дела за читање, као један од свакако битних чинилаца за изграђивање читалачке културе ученика и њиховог односа према читању који је битно измењен у данашње време. Поредбеном анализом структуре и садржаја наставних програма од Другог светског рата до садашње реформе указује се на различит однос према обавезности прописаних дела, на промене у самим насловима и ауторим, као и у променама у темама, мотивима и броју дела, као и њиховом обиму. У раду се посебно разматра статус лектире у новим реформисаним програмима за први и други разред у Републици Србији (усвојеним 2017, односно 2018. године) у контексту развијања истрајности, осећаја успеха у читању и љубави према читању. Анализом одређених књижевних примера из програма (избор из поезије Драгомира Ђорђевића, избор из кратких савремених прича за децу и др.) издвајају се се текстови који, пратећи сензибилитет савременог детета, на духовит начин проговарају о темама и проблемима блиским деци овог узртаста. Оваквим и сличним програмским изборима начињен је значајан корак ка подстицању интересовања за читање, што је један од основних циљева наставе књижевности.

У раду „Настава теорије књижевности у есејима Богдана Поповића" Валерија Јанићијевић издваја и тумачи промишљања Богдана Поповића о теоријским основама наставе књижевности, о којима се до сада мало говорило. Она су и данас веома подстицајна, јер долазе од теоретичара који је проучавање и предавање књижевности сматрао јединственим процесом. Богдан Поповић је био свестан да су начелни ставови тек полазиште добре наставе, а да нема добре наставе без доброг

читања и разумевања књижевног текста. Зато су његови чувени есеји „О књижевности“, „О васпитању укуса“ и „Теорија *реда-по-ред*“ у подједнакој мери и књижевнонаучни и методички. У времену када се методика конституише као самосвојна дисциплина, Поповићеви текстови поново потврђују став о јединству књижевног знања, наставе и васпитања. Улога коју је намењо књижевности – да делује на човекову осећајност, етику и културу, да васпитава укус, развија и богати његову личност, изузетно је велика и њу могу да врше само уметнички вредна дела. Зато настава књижевности треба да сачува пуноћу природе књижевног текста најпре од педагошког редукционизма.

По томе како је гледао на наставу књижевности, Богдан Поповић јесте један од првих, а свакако је најзначајнији зачетник оног усмерења које се данас све више назива унутарња или иманентна методика у настави књижевности. Из схватања методике као иманентне методике, Валерија Јанићијевић испитује баш ту природу, методички аспект његових текстова, у којима су неодвојиви једни од других принципи наставе и поступци анализе књижевног текста. Често се код Богдана Поповића у једној реченици сусрећу упутства наставнику како да говори о тексту на часу и тумачу како да текст анализира. Односно, Поповић у текстовима који су предмет овог рада не раздваја тачку гледишта наставника и тумача, и то је у раду Валерије Јанићијевић веома прецизно објашњено. То је и био разлог због којег је овај рад прошао изузетно строге рецензије и потом објављен у престижном часопису *Научни састанак слависта у Вукове дане*.

Једна од новијих тема која је последњих година присутна у српској методичкој мисли јесте питање и разматрање оправданости мотива смрти у текстовима у разредној настави књижевности, а и у разредној настави уопште. Овом важном темом ауторка се бави у тексту „Методички приступ мотиву смрти у разредној настави“. Та, тек отворена, тема не тиче се само књижевности, већ, нажалост, и могућег ученичког искуства и поступања ученика у тим ситуацијама. Књижевност за децу и, посебно, лектира у разредној настави по дефиницији су простори оптимизма и срећног краја. Различите тешкоће у доживљајима јунака народне и уметничке књижевности, осим што су у функцији саме приче, имају и снажну васпитно-образовну улогу: да јунаке књижевних дела, а са њима и њихове читаоце, подстичу на истрајност у борби за правду и упорност у савладавању препрека. Међутим, ни књижевност за децу ни школска лектира нису лишени текстова у којима су снажно дати мотиви суровости, пролазности и смрти. У раду се полази од одабраних дела из програма и читанки за млађи основношколски узраст, као и од оних који могу бити укључени у предвиђене програмске изборе (између осталих „Врабац и ласте” Лава Толстоја, *Мој дека је био трешња* Анђеле Нанети, „Деда на последњем путу” и Успаванка за моју баку” Драгомира Ђорђевића). У раду је анализован мотив смрти у овим текстовима, као и могућа значења која се нуде читаоцима. Заступљеност оваквих текстова у настави значајна је, како из ужих, књижевних, тако и из ширих (образовних, психолошко-развојних, антрополошких) разлога, јер ученике суочавају са проблемима на које ће нужно наићи у свом одрастању. Смрт у књижевности, а самим тим и у настави књижевности, јесте тема која се не може избећи. Савремени писци само су отвореније и у складу са својом

поетиком проговорили о овој теми: усмеравали су и појачавали светлост управо у оном тренутку у којем су је класични писци гасили или барем затамњивали.

Један рад колегинице Валерије Јанићијевић и коаутора проф. др Зорице Цветановић разматра текстове у настави почетног читања и писања "Literary texts in the early teaching of reading and writing" („Књижевни текстови у настави почетног читања и писања"). У буквари ма и почетницама, књигама за учење и увежбавање читања, налазе се различите врсте текстова, од којих је један број књижевних. У раду су разматрана три важна методичка аспекта ових текстова: конкретни избор буквар ских текстова, њихова улога упочетном читању и преласку ка настави књижевности, као и критеријуми по којима су овакви текстови бирани или би их требало бирати. Методички допринос овог рада састоји се у образложеном указивању на значајно место и улогу књижевних текстова у настави почетног читања и писања. Овај рад је леп пример коауторског доприноса колегиница Цветановић и Јанићијевић развоју методике наставе српског језика и књижевности на Учитељском факултету.

У коауторском раду „Оцењивање у настави књижевности" полази се од претпоставке да је оцењивање у настави књижевности битно условљено природом књижевности у статусом књижевне чињенице у науци о књижевности. Код оцењивања није довољно узети у обзир само проверљиве чињенице у науци о књижевности, а то значи оне мерљиве (биографске податке, својства жанра...), него се у њега мора укључити и ученико во разумевање прочитаног текста. Тиме се процес оцењивања усложњава, па је за наставника веома важно да има појачану свест о овом питању. О томе су писали најзначајнији теоретичари књижевности, између осталих Рене Велек и Зденко Лешић, чији су искази наведени у раду. У другом делу рада, а у непосредној вези са изнетим разматрањима о сложености оцењивања, анализују се образовни стандарди постигнућа за млађе разреде основне школе, донети у Републици Србији 2011. године. Сагледава се њихова природа и могуће поље важења.

Посебно је драгоцена дата анализа и критички однос према образовним стандардима, који су створени да мере знање, са задатком да појачају његову употребљивост. Сложени културолошки и уметнички предмети, међу којима је књижевност стекла истакнути положај, имају сасвим другачију природу и улогу. Они су ту, пре свега, да оснаже сложеност човекове личности и његов људски и национални идентитет. За њих је разумевање прочитаног неупоредиво битније од усвајања простих чињеница, те зато треба проналазити осетљивије и примереније инструменте. То није лак и краткотрајан, али је узвишени задатак методике наставе књижевности, јер се само тако поштује природа књижевноуметничког текста. Закључак је да се знање о књижевности не може раздвојити од разумевања књижевности и да не може бити прецизних мерних инструмената који искључују интеракцију наставника и ученика. Основни резултат овог рада јесте сазнање да нема успешног оцењивања ако у њега није уграђена наставникова самосвест о природи књижевности. Другачије речено, критеријуми оцењивања, и у њих уграђени образовни стандарди, морају се непрестано преиспитивати, да би били примереније настави књижевности. У раду је предложено неколико конкретних решења која се тичу јаснијег раздвајања нивоа образовних стандарда и сугестија за прецизније

формулисање појединих стандарда, поготово када су у питању књижевни жанрови. Ваља напоменути да, иако је рад заснован на образовним стандардима у Републици Србији, нису у питању критике једног образовног система, већ је проблем знатно шири: тешко је креирати образовне стандарде који ће истовремено моћи да мере и знање о књижевности и разумевање књижевности.

Исти методолошки поступак и поузданост резултата одликује и друге радове колегинице Валерије Јанићијевић које је предала у конкурсном материјалу.

Валерија Јанићијевић је са Зорицом Цветановић и Вишњом Мићић приредила књигу Вука Милатовића *Методика наставе српског језика и књижевности (у млађим разредима основне школе)*. Радећи на књизи ауторке су не само приредиле него и реконструисале заветну књигу свог професора и ментора. Без њиховог рада и оданости ова књига у оваквом облику не би постојала. Слушајући годинама Милатовићева предавања и делећи исте погледе на значај и природу методике наставе српског језика и књижевности, ауторке сачиниле целовиту књигу. У књизи, коју је сам аутор желео да уради као своје завештајно дело, а која је сада мудро и стваралачки компонована целина, нашле – свака на своме месту – Милатовићеве књиге, уџбеници и приручници, али и текстови објављивани у часописима и зборницима. Сада су сви ови текстови контекстуализовани, ступили у дејство једни са другима, међусобно се дозивајући и допуњујући. У избору и слагању текстова приређивачи су, како стоји у уводној речи, следили методички концепт који је њихов професор из генерације у генерацију преносио студентима на предавањима. И то је тачно. И не само да су следили Милатовићев методички концепт, него су следили и његов методички дух. Тај дух и тај концепт, присутни на свакој страници ове књиге, могу се описивати на више начина, али овде ће бити издвојен онај који се тиче заснивања методике као достојне научне дисциплине. У трећем, дорађеном и проширеном издању (2019) не само да су исправљене штампарске и друге омашке, него су поједини текстови додатно контекстуализовани и укључени су примери из Милатовићеве уџбеничке литературе.

У *Читанци 1 – читанци за први разред основне школе* ауторски тим који је предводила колегиница Јанићијевић је пошао од идеје да први уџбеник за наставу књижевности треба да буде и прва књига њихове библиотеке: да прваке уводи у свет књижевности, али тако да од самог почетка инсистира на неопходности читања и љубави према читању. Тој идеји водиљи подређена је композиција књиге, однос обавезних и изборних текстова, веома успешна методичка апаратура и графичка решења. Посебну вредност овог уџбеника чини оно што је на први поглед немогуће: да се од првог разреда унетим текстовима приступа као књижевним и да примерени методички поступци буду у сагласности са тим начелом. Аутори су нарочито инсистирали на књижевнотеоријским појмовима који прате унете текстове, али тако да буду сасвим схватљиви најмлађим ученицима. Уџбеник је успео да споји прво разумевање књижевног текста са узрасним приступом. Била би велика штета ако овај ауторски тим, руковођен истим методичким принципима и оданошћу књижевности, не заврши започети посао, то јест, не уради уџбенике за све млађе разреде.

Валерија Јанићијевић је на Учитељском факултету од његовог оснивања: као студент, млади истраживач, асистент приправник, асистент и доцент. Током ових 25 година била је укључена у готово све наставне и ваннаставне активности на факултету: од учешћа у организацији студентских екскурзија до чланства у програмским одборима научних скупова, од држања вежби до самосталног извођења наставе. То јој је омогућило да добро разуме природу и дух студирања и рада на Учитељском факултету.

Радећи на Учитељском факултету у Београду Валерија Јанићијевић постала веома добар наставник, са жељом и смислом да најдубље вредности српског језика и књижевности приближи младим људима на модеран начин, односно да код будућих учитеља развија способност и вољу да стручно, методички и са љубављу предају српски језик и књижевност у млађим разредима основне школе. У своме послу спојила је стручно и методичко знање са свешћу о мисији и значајем учитељског позива. Поред држања наставе у Београду и, са истом одговорношћу, у наставном одељењу у Новом Пазару, посебно се ангажује у менторском раду са студентима, како у њиховим редовним обавезама држања наставних часова у школама-вежбаоницама, или током израде мастер и докторских радова, тако и за њихова саопштења на стручним студентским конференцијама.

У својим научним радовима усредсређује се на битне теме наставе српског језика и, посебно, књижевности, на однос знања о књижевности и његове методичке примене превасходно у разредној настави. Зато у њима често полази од познатих теоретичара и историчара књижевности, али увек тако да се на крају тумачења дође до макар малих померања у разматрању методичких питања. Значај жанровских одређења књижевних дела, место и улога термина у разумевању појединачног књижевног текста, теорија рецепције и квалитета читања, развијања и неговања ученичке љубави према читању, критеријуми избора књижевних текстова, ширење тематских поља у лектири у складу са новим сензибилитетом ученика, нека су од основних питања методичких истраживања Валерије Јанићијевић. Оно што је посебно карактеристично, то је теоријско-примењени карактер радова Валерије Јанићијевић: без *теоријског* аспекта њени радови би само формално били методички, а без *примењеног* они би били изван методичког поља.

Ангажовањем у комисијама за израду наставних програма за Српски језик за млађе разреде, и у комисији за стицање лиценци за учитеље Валерија Јанићијевић настоји не да само сопствене наставне и научне резултате, него и резултате катедре којој припада и Факултета у целини, угради у шири образовни контекст и да делује на школски систем и наставну праксу.

ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Валерија Јанићијевић је током свог рада, посебно после избора у звање доцента, постигла запажене резултате у наставном и научном раду, као и у стручно-професионалном доприносу академској заједници. Предавања на основним и мастер студијама, учешћа на научним скуповима, научни радови, менторство на мастер и стручним студентским радовима, чланство у комисијама за одобрење и одбрану докторских дисертација, гостовања на другим универзитетским институцијама у земљи и иностранству, чланство у комисијама за наставне програме Српског језика у млађим разредима и у комисији за лиценце за учитеље поуздани су показатељи њеног рада.

На основу изнетих података о наставном, научном и стручно-професионалном доприносу академској заједници, и увида који из њих произилазе, Комисија има част и задовољство да Изборном већу и Декану Учитељског факултета у Београду једногласно предложи да *др Валерију Јанићијевић* предложе Универзитету у Београду – Већу научних области друштвено-хуманистичких наука за избор у звање *ванредног професора* за уженаучну област *Методика наставе српског језика и књижевности* на Учитељском факултету у Београду.

У Београду,

15. јула 2019.

Чланови Комисије

др **Александар Јовановић,** редовни професор *Увода у тумачење књижевности* и *Српске културе у европском контексту* на Учитељском факултету Универзитета у Београду

др **Зорица Цветановић**, редовни професор *Методике наставе српског језика и књижевности* на Учитељском факултету Универзитета у Београду

др **Зона Мркаљ**, редовни професор *Методике наставе књижевности* на Филолошком факултету Универзитета у Београду

др **Игор Саксида**, редовни професор *Књижевности за децу и младе* и *Мededике наставе књижевности за децу и младе* на Педагошком факултету Универзитета у Љубљани

др **Слађана Јаћимовић,** редовни професор *Увода у тумачење књижевности* и *Српске културе у европском контексту* на Учитељском факултету Универзитета у Београду